

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Art. II. Quid liceat reo circa fugam pœna?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

Resp. II. Si crimen sit exceptum, tenetur etiam non rogatus, ideoq; si nolit, secundum Nav. non erit absolvendus.

ARTICULUS II.

Quid liceat Reo circa fugam pœne?

Resp. Quando sententia est materialiter infirmita, lata tamen secundum allegata & probata, et in conscientia non obliget, non potest Reus Judici positivè resistere; tum ob scandalum; tum quia tali casu Judex habet jus sententiam exequendi, & ad id tenetur. Ita communiter Less. Sanch. contra Viñt. Bonac. Card. de Lugo d. 4. n. 38.

Dixi, positivè: quia Reo, etiamsi verè reus sit, licet ante, & post sententiam, (quoad mortem, vel pœnam morti æquivalentem, v.g. perpetuum carcerem) fugere. Ratio, quia quilibet tam magnum jus habet ad vitæ suæ conservationem, ut nulla potestas humana obligare possit ad eam non conservandam, si spes commoda ostendatur: nisi tamen bonum publicum aliud postulet, Less. l. 2. c. 31. d. 5. Unde resolves.

I. Regulariter Reo licet fugere, etiamsi cultos carceris grave damnum inde passurus sit, (saltem nisi juraverit se mansurum) quia utitur suo jure, & nulli facit injuriam, Fill. t. 40. c. 4. n. 274. Azor. Less. d. 5. n. 31. nisi tamen charitas aliud suadeat, ob damnum custodis præponderans. v. Bon. d. 10. q. 3. p. 2. n. 13. Less. l. c.

II. Multo magis licet fugere, ne capiatur, vel etiam

iam à ministro apprehendente se executere, non tamen illi vim inferre, vulnerando, percutiendo, &c. *ibid.* & *Regin l. 24. n. 4.*

III. Licet etiam, saltem in foro conscientiae, custodes (præcisavi & injuria) decipere, tradendo, v. g. cibum & potum, ut sopiantur, vel procurando, ut absint: item vincula & carceres effringere: quia cum finis est licitus, etiam media sunt licita. Et licet alii captivi per effractum parietem simul elabantur, non tenebitur de damno: quia tantum est ejus causa per accidens, cum jure suo utatur. Nec refert, quòd leges & magistratus quidam tales effractorum graviter puniant: id enim fit, quod vel contrariam sententiam sequantur; vel ex præsumptione, quod vim intulerint custodibus; vel quod propter bonum reipub. ea poena statuta sit, *Fill. l. c. Tan. d. 4. q. 4. dub. 5. ex aliis multis, v. Card. de Lugo d. 40. f. 4.*

IV. Illis, qui non sunt ministri justitiæ, licet non solù consilio juvare Reū, ut fugiat, sed etiam supeditatis instrumentis, v. g. funibus, lima; &c. quia finem alteri licitum illi suadere, & ad eundem media proponere licet, *Less. l. c. d. 6. n. 40. Tan. l. c. Sylv. Turr. Vasq.*

V. Non tamen licet juvare in effractione carceris, ut habet communis; tum quia executio ipsa effractionis soli Reo licita est, propter jus vitæ conservandæ; tum ne alioqui omnis securitas carceris pereat. *Less. l. c. v. Bon. d. 10. q. 3 p. 1.*

Quæres. An Reo liceat appellare?

Resp. Si sciat sententiam esse justam, & justè processum esse, non licet, (licet tamen supplicare) quia

quia id esset iudici calumniam imponere. Imò in
justè appellans tenetur de damno. Si verò p
sententiam iniquam esse, aut injustè processum
esse; aut si diversè sint opiniones, potest appellare.
v. Tan. l. c. n. 100. C. Lug. l. c. c. 14. Sanch.

DUBIUM VIII.

Quomodo Confessario agendum cum Reo

Resp. Observanda sequentia. 1. Instruat eum
quod quæ secum in foro conscientie agit, cum Ju
dicibus non communicentur, ideoq; sive sit noc
cens, sive innocens, id ei, nec prodesse, nec obesse
possit. Ratio, quia alias multi conantur se falso
probare innocentes, ut à Confessario juventur, al
contra falso se nocentes dicunt, quod timeant, ne
Confessarius conferat cum Judicibus, ipsiq; revo
centur ad torturam. Unde expedit, 1. Ut non tem
erè evulget Confessarius accepta extra confessio
nem. 2. Ut ad confessionem sacramentalem Reo
um non admittat, nisi postquam in foro profano
res sunt liquidæ: vix enim adigi poterit, ut omnia
fateatur ob timorem, ne vel deferatur, vel cogatur
eadem fateri Judici: ante tamen de contritione ag
endum est, *Delrio. l. 6. c. 1. §. 3. Tan. d. 4. q. 5. d. 4.*

II. Ne cogat importunis modis Reos, ut se ta
les fateantur; tum quia verè quidam rei non sunt,
& victi illa importunitate, ne moriantur in com
municati, vel à Confessario in extremis defera
tur, confitentur sacrilegè; tum quia frustra est con
fessio, nisi fiat ex contritione, & vera ad Deum
conversione: de hac ergò laboret, & sequetur bo
na confessio, non autem contra. *Tan. l. c.*